

Fryštácký FARNÍČEK

17 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - KVĚTEN 2004

otec Emil oslavil své narozeniny po evropsku

Duchovní slovo

Měsíc květen nám nabízí možnost, abychom byli více pozorní k Matce Pána Ježíše. Můžeme ji oslovovat nejrůznějším způsobem. Hezký příklad máme v Loretánských litaních. Maria, jako každá správná maminka má oči upřeny na své děti.

Vidí každého z nás. Naučila se dívat na Boží dílo tak, jak to viděla na svém Synovi. Dívá se na nás s láskou. Její pohled je pohled vidoucí a milující. Když si ji všimneme třeba na svatbě v Káně Galilejské. Ona postřehla za svatebním veselím skryté rozpaky snad služebníků nebo sklepnístra. Vidí, co by se mohlo stát, kdyby na hostině pochybělo víno. Vidí také možnost, jak pomoci. Jde za svým Synem s jemnou poznámkou: „Nemají víno.“ Služebníkům poradí: „Udělejte vše, cokoli vám nařídí.“ (srov. Jan 2,5)

Sama zná i chvíli, v níž se ocitá dnes mnoho lidí. Na cestě z Jeruzaléma do Nazareta ztratila Ježíše. Kardinál Meisner říká, že ona je vlastně sestrou všech, kteří ztratili Krista. Zde máme velkou naději. Ve svých modlitbách svěřujeme Marii naše bližní. Zvláště prosíme za ty, kteří se svým životem velmi vzdálili od Pána. Víme dobře, kde Maria svého Syna nakonec našla. Setkala se s ním v domě Božím.

Svěřujeme své blízké Marii. Ona zná různé cesty a způsoby, jak se dotknout lidského srdce. Umí mnohem více, než jsme schopni na tomto světě pochopit. Prožijme měsíc květen v Mariině blízkosti. Naučme se vnímat její diskrétní přítomnost v našem životě. Do celého Mariina měsíce upřímně žehná

otec Emil

Světce měsíce - sv. Jan Sarkander (6.5.)

- ❖ **Patron:** český, zpovědního tajemství.
- ❖ **Atributy:** prst na ústech, klíč a kniha.
- ❖ Narodil se roku 1576 ve Skočově (Slezsko) ve vážené rodině.
- ❖ Působil na různých místech a nakonec se dostal do Holešova (kolem roku 1618), kam si jej vyzádal místodržitel Moravy – pán z Lobkovic, který zde chtěl opět zavést katolické bohoslužby.
- ❖ Roku 1618 – v období povstání českých stavů odešel do Polska, kde trávil čas v kláštrech v Krakově a Čenstochové.
- ❖ Roku 1619 se vrátil na Moravu. Krátce poté vtáhli do Čech polská vojska a když se blížili k Holešovu, vyšel jim Sarkander vstříc s monstrancí v rukou. Vojáci seskákali s koní, uctili svátost oltářní a město ušetřili. Jiná města však byla zle zpuštěna.
- ❖ Proto byl obžalován z velezrady a bylo mu kladeno za vinu, že Poláky pozval. Byl zatčen a v Olomouci postaven před soud povstaleckých šlechticů. Při výsleších byl těžce mučen (pálen ohněm na těle) a jeho trýznitelé jej nutili, aby prozradil, z čeho se Lobkovic zpovídal a tím porušil zpovědní tajemství.
- ❖ Jan Sarkander však nic neprozradil, byl uvržen do vězení a v hrozných bolestech způsobených mučením umíral. Zemřel v roce 1620.
- ❖ *Veselou mysl a pevnou víru si přes to všechno uchoval až do své mučednické smrti.*

Brigáda u kostela

V sobotu 17. dubna se opět konala po delší době brigáda na nezbytných opravách kostela a jeho okolí. Nutno dodat, že tentokrát na výzvu otce Emila reagoval opravdu rekordní počet brigádníků (okolo 35, od dětí školou povinných až po důchodce) a patří jim srdečné Pán Bůh zaplat' za jejich ochotu.

Práce bylo až nad hlavu – bylo totiž nutné vyměnit kanalizaci na jižní straně kostela a to v celé její délce. Už v 8 hodin ráno se všichni, vyzbrojeni lopatami a krumpáči pustili do práce, totiž do hloubení výkopu potřebného k položení nové kanalizace. Problém byl v tom, že neexistují žádné plány o vedení původního kanálu a jeho napojení v prostoru před kostelem na stávající městský řad. Proto bylo nutno zjistit, kde by se daly jednotlivé svody připojit. Nakonec bylo rozhodnuto (po vykopání nové trasy), že starý kanál zůstane zakopán a napojení se provede pouze v jeho konečné části těsně před kostelem. Práci rovněž mírně komplikoval fakt, že kolem kostela byl v minulosti hřbitov. Vykopané kosterní pozůstatky (šlo pouze o části kostí) budou později pietně uloženy na novém hřbitově.

Velké díky patří také paní, která ve zdejším penzionu zajistila výborný oběd pro všechny brigádníky. Ti se pak po poledni mohli pustit do další práce.

Do pozdních odpoledních hodin se podařilo položit nové kanalizační potrubí a připravit i napojení vody – jejíž přívod byl přitažen až k farní zdi. Celá vykopaná trasa byla znovu zahrabána a dokonce i zhutněna. Také na severní straně byly vyměněny ty části okapů, které byly značně zkorodované, za plastové a je reálné, že kostel tak už nebude do budoucna trpět vlhkostí.

V sobotu v podvečer tak zůstalo nedokončeno pouze opětovné položení původní dlažby. Je nutné připomenout, že tyto práce bylo nutno udělat mimo jiné i proto, že Městský úřad ve Fryštáku chystá celkovou rekonstrukci prostoru na jižní straně kostela, kde by do budoucna (snad ještě do letošního podzimu) měla vzniknout příjemná odpočinková zóna – nově vydlážděná zámkovou dlažbou. Tento prostor by tedy později nebylo možno

rozebrat a poničit pracemi spojenými s napojením kanalizačního řadu.

Všechny plánované práce se tak v rekordně krátkém čase podařilo dokončit i díky všem, kterým není lhostejné, jak to v okolí našeho kostela vypadá. Velký dík však patří nejenom všem mužům, kteří na brigádu přišli, ale také ženám, které zajistily občerstvení (buchty, káva, vitamín S...).

Pavel Nášel

BRIGÁDA V OBRAZE

Děkanátní setkání mládeže

3. dubna proběhlo každoroční setkání mládeže. Letos byl hostitelským místem Fryšták, konkrétně Dům Ignáce Stuchlého. Začátek byl stanoven na 10 hodin, ale DIS se mládeží hemžil už kolem deváté. Program začal představováním všech zúčastněných farností. Ty si různou formou připravily vždy něco o sobě a o svatém, kterému je zasvěcen jejich kostel. Také místní nezůstali pozadu. Během představování i celého zbytku dne hrála různé písničky

početná schola, ve které nechyběly ani nástroje, jako bubny nebo elektrická kytara. Dalším bodem programu byla možnost navštívit nějaký zájmový kroužek. Asi nejvíce zájemců měl volejbal, ale ke slovu se dostaly i práce s keramickou hlinou, různé výtvarné techniky, či diskusní kroužek. A kdo zrovna neměl chuť, seděl u baru a prostě si vykládal a přitom konzumoval pochutiny za lidové ceny (skrytá reklama). Zřejmě aby všem vyhládlo, byl čas mše svatě stanoven těsně před oběd. Kromě několika kněží, včetně místních, Františka Bezděka a Emila Matušů, se jí účastnil také arcibiskup Jan Graubner. Při mši hrála opět schola, která ve chvílce volného času stihla přestěhovat aparaturu. Všem již dobře známá skupina místních „herců“ předvedla pantomimu o ukřižování Ježíše Krista a byla po zásluze oceněna velkým uznáním. Opravdu to byl jeden z nejhezčích zážitků celého dne. Po skončení mše svatě se všichni

přestěhovali zpět do DISu. Tak dostal slovo Jan Graubner, který o sobě něco povyprávěl a odpověděl na několik dotazů. Potom byl oběd (vynikající řízek s bramborovým salátem od disaček Jiřinky a Gabči). Po vydatném jídle byli všichni rozděleni do několika skupinek a

následovala velká hra. Jednou z posledních věcí byla katecheze na téma setkání: „*Chceme vidět Krista*“. A potom už jen vyhlášení výsledků hry, rozloučení a závěrečná motlitba. Myslím si, že jako organizátor Fryšták nezklamal a i jeho zásluhou si ze setkání mnozí odnesli pěkný zážitek. Tak zase za rok...

Petr Popelka

Pantomimické pašije

V předchozím článku se objevila také zmínka a pašijích, které byly letos ve Fryštáku hrány formou pantomimy. V tomto příspěvku se k nim vrátíme. Několika lidem jsme totiž položili následující otázku:

Jak se Vám líbily letošní fryštácké pašije?

- *Moc bych chtěl za ten krásný zážitek všem účinkujícím poděkovat. Spojení hudby (zpěvačka Enya) a biblického textu (pašiji) bylo velmi citlivé a taky se mi líbily kostýmy. Měl jsem to štěstí, že jsem sledoval představení skrze hledáček kamery a mohl jsem se tak (díky tomu) ještě několikrát k pašijím při následném střihu vrátit. Vím, že se asi nedá mluvit o hereckých výkonech – spíše o celkové choreografii a atmosféře, ale bylo to, alespoň pro mě, důstojné vyvrcholení letošních Velikonočních svátků. A za to patří všem účinkujícím i režisérovi velký dík. Už teď se těším na to, že příští rok zase něco vymyslí...*
- *Bylo to velmi působivé a tím, že to bylo jiné než normálně, vedlo to k novému prožitku – uvědomění si dobra a zla...*
- *Bylo to krásné. Líbilo se mi znázornění dobra a zla, ovlivňující Jidáše, ale také vojáci, prostě všechno. Upozornila bych na strhávání z kříže, které bylo opravdu bezchybné.*
- *Nečekal jsem, že to bude tak působivé...*
- *Na neprofesionály velice dobré.*
- *Jednička. Velice pěkné.*
- *Senzační, opravdu to bylo strašně pěkné. Hlavně pak svrchu z kůru, odkud bylo vše krásně vidět.*
- *Vynikající, na světové úrovni. Zprvu jsem si sice říkal: „No potěš hodiny“, ale poté jsem byl nadšený.*
- *Jestli ne skoro, tak úplně profesionální výkon. Hlavně Kristus Pán to dokázal zahrát skvěle.*

Sami vidíte, že reakce jsou opravdu velice pozitivní, ale přesto si myslím, že je stále na čem pracovat, co zlepšovat – a příště může být zážitek ještě hlubší. Doufejme, že se to podaří.

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštácká farnost v minulých stoletích

12. KOSTEL – liturgické předměty

GOTICKÁ MONSTRANCE (historie – 4. část)

Jediná doposud objevená zmínka o monstranci od r. 1530 až do počátku 19. stol. se nachází ve farní kronice, kde o ní píše P. Jan Žalák, že byla kolem roku 1670 součástí liturgického vybavení našeho chrámu (zápis s touto informací pochází až z r. 1898, ale pisatel zřejmě čerpal buď přímo ze starší farní kroniky nebo z Církevní topografie Wolného, kde je tento údaj také uveden. Další zprávy, jak už bylo zmíněno v minulém čísle, pocházejí až z prvního desetiletí 19. století.

Po bitvě u Slavkova (1805) musel Fryšták na potřeby státu odvést kostelní stříbrné liturgické předměty v celkové hodnotě 150 zlatých. Po uzavření vídeňského míru s Napoleonem (v říjnu 1809)) došlo na další odvod cenných věcí (materiál z nich měl být použit na ražbu nových peněz, kterými muselo rakouské císařství odškodnit Francii – jednalo se přibližně o 700 miliónů zlatých). Eduard Peck o tom ve své vlastivědné monografii píše: *Dne 13. prosince 1809. vydán císařský patent, dle něhož všechno nadbytečné stříbro a zlato kostelní odvésti se mělo pro potřebu státu našeho. Ale která obec chtěla svůj klenot chrámový na věčné časy vykoupiti, bylo jí dovoleno. A P. Drábek píše: Na žádost farníků fryštáckých císařským výnosem ze dne 12. dubna 1810, čís. 2194 bylo farníkům fryštáckým povoleno monstranci si vykoupit za 123 zl 51 kr (zlatých a krejcarů – pozn. aut.) ve stříbre, což Fryštačané dobrovolnými sbírkami učinili. Od té doby stala se monstrance ona*

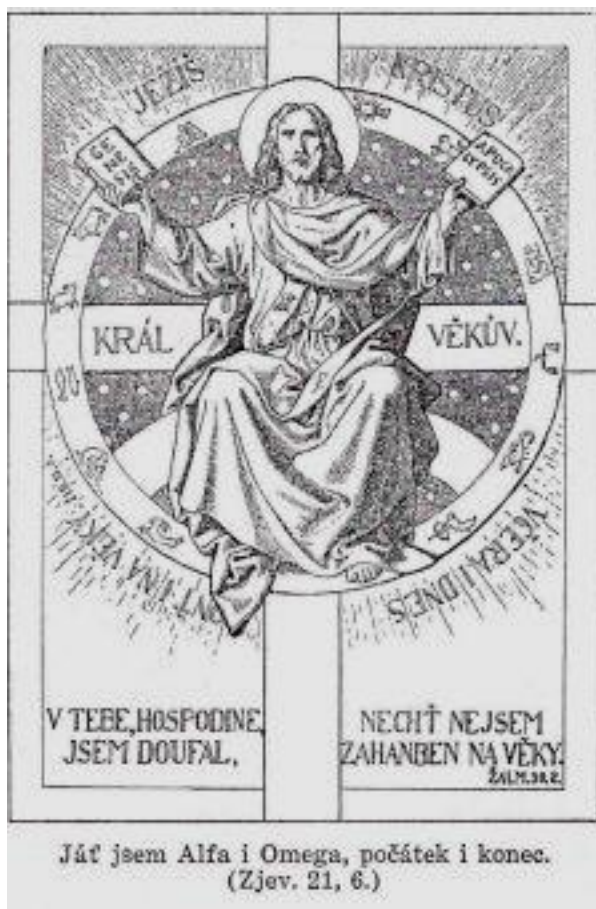
nepopiratelným majetkem kostela fryštáckého a chloubou farníků fryštáckých. (Takováto suma peněz, kterou Fryštačané monstranci vykoupili, měla tehdy hodnotu přibližně 3 krav nebo nejméně 5 měřic obilí – tj. výnos z necelého půl hektaru.) Jak už dokládá samotný předchozí text, není pravdivá jiná verze o odkoupení monstrance, která se prý původně tradovala mezi starými Fryštačany a to ta, že ji roku 1809. vykoupili „od Francůza“ za plnou beranici tolarů.

Osvobozovací listina o vykoupení monstrance byla vydána 25. května 1810 v Brně a je psána německy (viz obrázek).

Peck ještě píše, že: *Všechny takové na věčné časy vykoupené skvosty a klenoty kostelní opatřeny jsou zvláštní známkou ochrannou. Jinak ale museli fryštáčtí farníci odvést státu dva stříbrné kalichy, jednu spodní část ciboria a kalicha, relikviář s ostatky sv. Kříže, stříbrné ukazovadlo a dokonce i stříbrný gotický kříž, který věnovali fryštáckému kostelu lukovští páni Šternberkové (podle hvězdy, která byla vyryta na jeho podstavci). Peck také uvádí, že i obyvatelé Holešova si vykoupili svoji stříbrnou, silně pozlacenou a pravými perlami*

zdobenou monstranci a to dokonce za 206 zlatých a 30 krejcarů.

V průběhu 2. pol. 19. stol. naše farnost zapůjčila monstranci jako exponát na dvě výstavy. Tou první byla výstava ve Vídni v roce 1873, kde byly údajně z monstrance ukradeny polodrahokamy a byly vyměněny za barevnou bižuterii. (V témže roce byla tato památka opravována v dílně J. Früssiga v Olomouci – možná právě kvůli následkům předchozí krádeže, ale není ověřitelné, jestli byla oprava uskutečněna před výstavou a nebo až po ní. Jinak byla monstrance opravována ještě také o dvacet let dříve v roce 1853 W. Pogrickým ve Zlíně. Destička s nápisy o obou těchto opravách je přišroubovaná ze spodní nohy monstrance.) Druhou výstavou, na kterou fryštácká farnost monstranci zapůjčila, byla výstava církevních bohoslužebných předmětů konaná v Brně v roce 1884.

Dům Ignáce Stuchlého

AKCE V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ

Malování na textil (datum: 15.5., vede: Markéta Kunstová, cena: 310,-)

Chceš vést a nevíš? (14.-16.5., Vojtěch Sivek SDB a Vladimír Kopřiva SDB, 450,-/540,-)

Paragliding (14.-16.5., Ludvík Čuba a instruktoři, 750,-/840,-)

Salza (P. Pavel Kosmák SDB, minimální věk 18 let)

I. varianta: 20.-23.5., 1400,-/1680,-

II. varianta: 21.-23.5., 1120,-/1340,-

Skalní hrátky II. (21.-23.5., Stanislav Žáček, 510,-/610,-)

Po vodě Sázavě (28.-30., Radim Hladký, 440,-/520,-)

Vitráže (5.6., Markéta Kunstová, 310,-)

Česko-moravské jeskyně III. – Český kras (4.-6.6., Radim Hladký, 360,-/430,-)

Divoká řeka II. – Jihlava a Svratka (4.-6.6., P. Pavel Kosmák SDB, 670,-/790,-)

Paragliding (11.-13.6., Ludvík Čuba a instruktoři, 750,-/840,-)

Pokud není uvedeno jinak, minimální požadovaný věk je 15 let.

První cena se týká studentů, druhá je pro pracující.

Podrobné informace naleznete na internetových stránkách DISu (www.disfrystak.cz).

Kontakt: P. I. Stuchlého 26, 76316 Fryšták

tel: 577 911 065, 577 912 536, fax: 577 912 537, e-mail: dis@disfrystak.cz

Májové v Lukovečku

Už tu máme měsíc květen – měsíc mariánský. V tomto měsíci si snad více uvědomujeme velkou LÁSKU PANNY MARIE (její pokoru, odevzdanost) a chceme jí projevít aspoň trošku vděčnosti. I v naší vlasti je mnoho památníků mariánské úcty na každém kroku. Jsou to obrázky nebo sochy, které naši Matičku vyobrazují v nejrůznějších podobách – jako NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ, rozpráhující náruč (ve které chce ukrýt všechny děti pod ochranným pláštěm), žehnající s Ježíškem nebo BOLESTNÁ s mrtvým Synem na klíně. To nasvědčuje, jak je nám blízko v radostech i bolestech. A co teprve nejrůznější kapličky v polích i na našich dědinách, které jsou opomíjeny a přece jsou nám tak milé.

Chtěli bychom zde alespoň trošku představit tu naši v Lukovečku, která stojí na návsi pod lipou u malého parčíku. Když vejdem, na čelní stěně nad prostým oltáříkem nás uvítá socha Panny Marie POMOCNICE KŘESŤANŮ (ze sádry). Má moc milý výraz ve tváři a malý Ježíš, kterého drží, jako by chtěl ručkami obejmout každého z nás, někdy jako by se usmíval... Tato kaple byla postavena roku 1879 a posvěcena roku 1884, takže letos na podzim bude mít výročí 125 a 120 roků. Zde se scházivali naši předkové v modlitbách, hlavně v krásném měsíci květnu na „májových“ a kaplička bývala úplně přeplněna, stálo se i venku...

Také my se zde snažíme scházet, abychom tvořili společenství („Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed mezi nimi.“) a spojovali se v modlitbách růžence, písněmi. Je nás sice málo, ale cítíme potřebu společné modlitby za všeobecné potřeby (za Sv. Otce, biskupy, kněze, mládež, rodiny a příležitostně přímlyvy). Chceme se tak více přiblížit Kristu skrze NEPOSKVRNĚNÉ SRDCE PANNY MARIE. Někdy po růženci čteme různé příběhy, povzbudivé postřehy.

Chtěli bychom pozvat též Fryštačany. Je to příjemná procházka, zvláště z Horní Vsi, pod lesem, rozkvetlou přírodou. V květnu se scházíme třikrát týdně – ve středu, v pátek a v neděli večer. Jinak každou neděli až do listopadu. Každý je srdečně zván. Třeba jen na pár „zdravasů“ (komu by se zdál růženec dlouhý) nebo jen tak na chvíli k zamyšlení...

Ať alespoň trošku dáváme lásku kolem sebe za tu OBROVSKOU BOŽÍ LÁSKU K NÁM... Stačí snad jen naše pokora, lítost, prostá píseň, snaha o DOBRO, abychom tím víc poznávali pravou KRÁSU (= BOHA).

Proto se chceme též podělit s Vámi se všemi, kdo čtete a odebíráte Farníček.

Modlitební skupina Lukoveček

A teď takové nesmělé přání: Bylo by pěkné, kdyby se i jiní podělili s námi o historii obrázků, soch i kapliček v našem okolí (na Horní Vsi, Vítové, Žabárně, v Lukově, kde je například sv. Anna a kříž...).

**Kaplička
v Lukovečku**

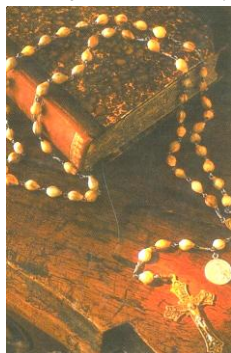
Kalendárium Květen 2004

- 2.5. 4. neděle velikonoční
- 3.5. Svátek sv. Filipa a Jakuba
- 9.5. 5. neděle velikonoční
- 14.5. Svátek sv. Matěje
- 16.5. 6. neděle velikonoční
- 20.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
- 23.5. 7. neděle velikonoční
- 26.5. Památka sv. Filipa Neriho
- 30.5. Slavnost Sslání Ducha svatého
- 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

PROČ SE MODLÍME?

Nic se vám nedaří, všechno vás zklamalo, všechno vás popouzí... Znáte to? Tehdy je nejlepší se někde zavřít a vzít do ruky růženec.

Napřed se modlím jen proto, že se mám modlit. Ale za nějakou dobu se uvolňuji, moje duše letí vstříc pokoji, lásce a radosti. Nezáleží jak dlouho se modlím, ale jak opravdově chci vše odevzdat Marii a Ježíši. Panna Maria v Medžugorii rozesílá poselství: „Modlete se, modlete se, modlete se. Modlitba je síla pro vás samotné a i pro druhé. Modlitbou obdržíte všechno. Modlitba přináší pokoj a rovnováhu, která umožní vzdorovat mnoha věcem na vás dorážejícím, aniž byste sešli z cesty svatosti.“

„Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, jsem já uprostřed nich“ říká Pán Ježíš. A říká to nám všem.

*Za společenství
svatého růžence
Anna Bačůvková*

Kde, kdy, co...

KLUB MAMINEK

- 4.5. **Beseda s lékařkou**
- 18.5. **Masáže – cesta ke zdraví**
(J. Sadila a P. Ševčík)
- 1.6. **Posezení na zahradě DISu**

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Májové pobožnosti budou každý všední den v 17:45 a v neděli v 18:00 hodin.

BLAHOPŘÁNÍ

V měsíci dubnu se významného životního jubilea dožili hned dva kněží působící ve Fryštáku – **otec Emil oslavil 55 let** (26.4.) a **otec František se dožil 40 roků** (29.4.). Přejeme jim do hodně štěstí, zdraví, radosti a Boží pomoci do dalších let jejich náročné služby.

P. JOSEF HONKA

V pátek 16. dubna jsem se skupinou přátel navštívil bývalého fryštáckého faráře P. Josefa Honku v jeho současném působišti Jalubí. Chtěli jsme mu popřát k jeho letošnímu životnímu jubileu (75 let) a já navíc poděkovat za duchovní podporu v mé nemoci. P. Josef, který je v současné době farářem nejen v Jalubí, ale i v sousedních obcích Traplice a Sušice, se s námi mimo jiné podělil i o své současné radosti a starosti, jichž je přes přibývající léta stále hodně. V Jalubí připravují rekonstrukci a doplnění zvonů a opravují společenské místnosti na faře. Vše by mělo být dokončeno do současně připravovaného letošního prvního sv. přijímání a biřmování. Závěrem vyřizují pozdrav P. Josefa všem Fryštačanům.

Jenda Görig

Oddechový koutek

- ☺ „Představ si, kamaráde, jak si teď žiju! Manželka prodala klavír a učí se hrát na klarinet. To je báječné!“ „No dovol, co je na tom báječného?!“ „Člověče, při hře na klarinet nemůže zpívat!!!“
- ☺ Dva kamarádi si vyprávějí: „Jó, příteli my jsme muzikální rodina. Všichni se učíme. Žena se učí hrát na klavír, dcera přešla na housle, syn na kytaru.“ „No jo, a co se učíš ty?“ „Já se to učím trpělivě snášet.“

Doplňovačka: Název knihy Dr. Václava Renče

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

1. Nevidomost	2. Sklizeň sena
3. Cestující zdarma (množné číslo)	4. Druh cibule
5. Alpinista	6. Latinsky „svatý“
7. Bílá jarní květina	8. Špek
9. Sportovní areál v Praze	10. Část naší republiky
11. Umělé sladidlo	12. Fanda Sparty
13. Sametová pentle	14. Autor Prodané nevěsty
15. Obyvatelé vedle nás	16. Stonásobně
17. Malý potomek	

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Petr Popelka, Jitka Vaňharová

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 1.5.2004 v nákladu 250 ks.